

Prolog

Devon DeLuca

Sunt la vârsta la care alții au o viață liniștită, în timp ce se bucură de familie, copii și o nevastă pe care o mai duc din când în când într-o vacanță, să își încarce bateriile. La 38 de ani, cei mai mulți dintre ei își trăiesc zilele plictisitoare, prinși într-o rutină pe care o duc aproape inconștienți. Însă asta este ceea ce vor, atât timp cât e liniște. Armonie.

Dar eu nu sunt așa. Chiar și când zic că vreau să mă liniștesc, viața vine cu haosul ei și îmi dă planurile peste cap. Am pornit pe ritmul acesta încă de la 19 ani, după ce am lăsat-o însărcinată pe fiica unui preot dus cu capul, care a forțat-o pe aceasta să îmi dea mie copilul spre creștere la nici un an după nașterea lui, iar anii care au urmat nu mi-au adus deloc liniștea dorită

Subjugare

de toată lumea, ci mai multă bătaie de cap, care a culminat de curând chiar sub acoperișul propriei case.

Dacă multe bebele mi le-am creat singur, fiindcă așa îmi place, de data asta nu am cerut eu ca o specifică fată să apară în viața mea mai des decât ar fi trebuit. Nu eu sunt cel care o aduce în calea mea de fiecare dată când mintea mea vrea să se rupă de probleme, iar apariția ei îmi stârnește furtună.

Dar eu sunt cel care o visează noaptea. Eu sunt cel care și-o imaginează dezbrăcată, în genunchi între picioarele mele, sugându-mă, sau pe spate, întinsă între cearșafurile patului meu, arcuindu-și spatele în timp ce o pătrund adânc. Și tot eu sunt cel care își dorește să își audă numele rostit de buzele ei cărnoase odată cu geamătul ce îi iese din piept când are orgasm.

Și e greșit.

Pentru că este iubita fiului meu.

Strâng din dinți, dar totodată și cana cu cafea între degete, întrebându-mă cum să o fac să dispară din casa mea mai repede, până nu fac vreo prostie. Tot acest chin se întâmplă în timp ce ea stă cu Kevin în sufragerie, jucându-se pe PlayStation alături de câțiva prieteni.

Mereu mi-am încurajat fiul să își aducă prietenii pe acasă, astfel am avut ocazia să îi cunosc și eu și să văd ce le bate capul. Dar EA este altceva. Fata cu păr șaten și lung, pare din alt film. Dacă ceilalți vin din familii înstărite, ea este modestă, dar pare foarte mulțumită de situația în care se află. De Crăciun, Kevin a vrut să o ducă la o sesiune de cumpărături pe Rodeo Drive, să o îmbrace din cap până în picioare de la toate

magazinele de lux de pe faimoasa stradă, dar ea s-a enervat și a plecat. Ea îi cumpărase lui o carte și s-a simțit jignită de intenția lui de a o transforma într-o păpușă cu haine mult prea scumpe decât ce și-ar putea permite vreodată.

M-a impresionat. După ce că o vedeam ca pe o fată simplă și foarte frumoasă, mi-a câștigat și respectul. Kevin i-a reintrat cu greu în grații după aceea și abia după câteva luni i-am văzut din nou împreună. În perioada în care nu am văzut-o, m-am simțit ușurat, dar ceva din mine se tot întreba dacă o să o mai văd vreodată. Eram nervos. Dar îmi spuneam că e mai bine așa.

Azi, la vreo lună de când ea a reapărut în peisaj, nu fac decât să îmi mușc obrazul pe interior, încercând să fac abstracție de prezența fetei. Dar observ că geanta i-a căzut pe jos, de pe scaunul din bucătărie unde eu mă aflu, și am vizibilitate spre grupul care râde și se distrează.

Zâmbetul ei este finuț, deloc deplasat sau care să emane dorința de atenție, dar poate este diferența de vârstă față de ceilalți. Credeam că e de-o seamă cu fiul meu, dar am aflat recent de la Kevin că ea tocmai a împlinit 21 de ani și a suspendat școala doi ani dintr-un motiv pe care el nu a vrut să mi-l împărtășească.

Privirea îmi cade din nou pe geanta veche, dar îngrijită, din care obiectele s-au împrăștiat pe jos.

Oftez și îmi las cana de cafea pe masă, aplecându-mă să i le adun. Însă o carte cu un cotor auriu și cartonat îmi atrage atenția. Din ea iese și colțul unei

Subjugare

hârtii, dar curiozitatea mă împinge să răsfoiesc cartea respectivă.

Nu știu de ce îmi doresc să aflu mai multe despre ea.

Îmi dau seama rapid că această curiozitate a mea este greșită, mai ales când descopăr scrisul ei de mână, elegant și îngrijit, pe unele pagini cu pix albastru, pe altele cu negru, iar în colțul fiecărei pagini noi este o dată. Am în mâinile mele jurnalul ei. Iar sentimentele mele contradictorii față de această fată la care nu am voie să visez, și totuși o fac, mă îndeamnă ca un diavol să citesc. Și inima îmi bate cu putere după ce, pe lângă câteva pagini banale, despre activitatea ei școlară, dau de o pagină ce are în colț o inimioară. Și citesc, pentru că are niște însemnări care îmi sar în ochi din prima secundă.

„13 aprilie

Mie, zilele de vineri 13 sau cele în care o pisică îmi taie calea, îmi poartă noroc. Azi doar am văzut o pisică neagră, dar pare că a contribuit la norocul de a-l vedea pe cel la care visez. Am ajuns în camera de cămin și m-am atins, visând că degetele lui erau cele care intrau în mine și îmi tachinau clitorisul, până când am avut orgasm șoptindu-i numele încet, cât să nu mă audă nimeni.

Dar apoi m-am simțit rușinată, pentru că nu am voie să mă gândesc la el. Ce ar zice Kevin despre mine? Țin prea mult la băiatul ăsta și chiar dacă nu îl iubesc, iar relația noastră nu este una de iubire, nu pot să mă duc la el și să îi spun că... sunt îndrăgostită de tatăl lui!

Că eu am refuzat să mă culc cu el și să duc relația noastră la un alt nivel, deși ne-am sărutat de câteva ori, doar pentru că, undeva în inima mea, sper să fac dragoste pentru prima dată cu tatăl său?

Domnul DeLuca... Devon... este un bărbat care mă înspăimântă al dracului de tare și mă intimidează mai mult decât oricine, dar privirea lui întunecată este sursa fanteziilor mele zilnice, oricât aș încerca să nu mă gândesc la el.

Of... Ce mă fac?"

Inima îmi bate în piept și cred că o să o îmi pierd mințile.

EA visează la mine?

EA mă dorește?

Visează să o ating așa cum și eu o fac mai des decât ar trebui?

A fost cea mai mare greșeală a vieții mele să citesc aceste rânduri, căci acum îmi vine să mă duc la ea și să o iau pe sus. Dar, în același timp, sunt furios pe viața asta care îmi aruncă în față o asemenea informație, cu care nu am voie să fac nimic și pe care va trebui să o uit și să mă port ca și când nu știu nimic!

Orbit de aburii nebuniei care îmi tulbură complet gândirea, scot acum și hârtia cu colțul îndoit și o citesc. Este un email tipărit, iar ochii mei parcurg rapid rândurile, în timp ce pulsul îmi ajunge la cote și mai ridicate decât era după descoperirea că și ea visează la mine.

*Nu, prietene: se atinge gândindu-se la tine
Și e virgină!*

Subjugare

Dacă aş fi crezut vreodată că pot să mă prefac că nu ştiu despre dorinţele ei interzise, ce citesc pe foaia dintre degetele mele e o confirmare a vieţii că nu voi avea parte de linişte niciodată. Mai ales din acest moment.

Strâng în pumn hârtia, nepăsându-mi că voi lăsa urme, şi îmi strig fiul cu furie:

— Kevin! Vino imediat la mine!

Fac o pauză de două secunde şi completez, ignorând plăcerea pe care o simt în vintre de fiecare dată când rostesc numele ei.

— Şi adu-o şi pe Isabel!

Presimt... Nu! Sunt convins... că viaţa mea va deveni al dracului de complicată, subjugat de dorinţa pe care o simt faţă de o copila asta care păşeşte spre mine spăşită, cu ochii ei mari, de un verde închis cu firicele maronii pierdute prin el, ca o pădure sălbatică în care m-aş pierde ca un animal.

Dacă nu pot să opresc ce îmi confirmă hârtia asta, haosul o să ne distrugă pe toţi, iar vieţile noastre nu vor mai fi la fel ca până acum. În prin-plan, eu şi Isabel.